

Casa del carrer Santa Eulàlia, 125

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca:	Barcelonès
Lloc/Adreça:	Carrer Santa Eulàlia, 125
Emplaçament	Barri Santa Eulàlia
Alçada:	9

Coordenades:

Latitud:	41.36668
Longitud:	2.12458
UTM Est (X):	426785
UTM Nord (Y):	4579833

Classificació

Número de fitxa	08101 - 581
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	diversos propietaris
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dv., 25/05/2018 - 02:00

Descripció

Casa de planta rectangular que consta de planta baixa i pis, amb la coberta de terrat pla; però amb una remunta enretirada del pla de façana. Està situada en una de les principals i més antigues vies de comunicació nord - sud de la ciutat.

La composició de la façana es diferencia entre la planta baixa i la planta pis. A la planta baixa, en origen, estava definida per dues portes, una més petita a l'esquerra i una de molt més gran ocupant gran part de l'amplada restant. Les dues amb motllura emmarcant i d'arc deprimit còncav. Actualment aquesta gran obertura ha estat en part tapiada i s'hi han obert una porta més petita i una finestra amb reixa. A la planta pis hi trobem una composició a partir de tres eixos de verticalitat definits per tres obertures que comparteixen un balcó corregut de costat a costat de la façana.

El parament també és diferent a les dues plantes. En planta baixa imita els carreus encoixinats i a la planta pis és llis. Les obertures tenen un lleuger emmarcament i guardapols que baixen fins a mitja alçada de la finestra i es connecten entre les diferents obertures, creant una continuïtat visual.

El coronament de la façana és una balustrada que fa de barana del terrat. A sota una cornisa volada, delimita la part superior de la cambra de respiració, sustentada per mènsules.

Història

El barri de Santa Eulàlia va patir un procés de densificació constructiva a partir dels anys vint del segle passat. Amb el parèntesi dels anys de la Guerra civil i primera postguerra, la seva urbanització continuà amb força a partir de la segona meitat dels anys 1950, lligada molt directament amb la proximitat de Barcelona. Aquest creixement intensiu va transformar radicalment el paisatge urbà, que quedà gairebé orfe de referents patrimonials. El fet que l'Escorça es mantingués dempeus i que s'enjardinés el seu voltant, oxigenant mínimament aquest congestionat sector, va significar un petit triomf davant els cada cop més densificats blocs d'habitatges.

Bibliografia

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (ss/dd). Inventari del patrimoni cultural immoble / arquitectònic de l'Hospitalet de Llobregat. Barcelona c <http://invarquit.cultura.gencat.cat/cerca/> [consulta realitzada el 14 de setembre de 2017].

